

[Rytter.]

gaa ind paa Lovforslagets enkelte Paragraffer.

Hvad der derimod uvilkaarlig maa vække Opmærksomhed, er det Hastværk, som man har med at faa Lovforslaget gennemført, et Tempo, der meget sjældent ses her i Rigsdagen. Man spørger uvilkaarlig sig selv, hvorfor en saa hurtig Gennemførelse er nødvendig, og det, skønt flere Spørgsmaal, der nævnes direkte i Motiverne, og som vi alle er klar over trænger sig paa, ikke har fundet deres Løsning. For det første skal Loven kun gælde for København, men vi skal ogsaa have en Ordning med Hensyn til Nabokommunerne. For det andet er det klart, at man fra alle Sider venter en samlet Revision af Københavns Forfatning, derunder ogsaa af Spørgsmaalet om, hvorledes Overpræsidentens Stilling skal være. Den højtærede Minister har i den foreliggende Situation fundet en Ordning, som vel ikke kan være anderledes, med Mønster i Loven af 4. Marts 1857. Ministeren udtaler selv om denne Ordning, at det er en under de nuværende Forhold anbefalelsesværdig Ordning. Jeg kan heller ikke se, at den godt kan være anderledes, saaledes som Forholdene er. Men jeg haaber dog, at naar Spørgsmaalet om en samlet Revision, derunder vedrørende Nabokommunerne, kommer til Behandling her i Rigsdagen, vil Overpræsidenten faa en Stilling, der svarer til Titelen.

Hvad der ser mærkeligt ud, er, at rundt om i Landets Aviser skrives der ikke om det Lovforslag, som vi er ved at vedtage nu; nej, man skriver om, at der allerede administreres efter det. Folk gaar af i Henhold til en Lov, og nye Folk bliver udnævnt i Henhold til en Lov, som vi endnu ikke har vedtaget her i Rigsdagen. Det minder mig om, hvad der skete for et Par Aar siden, da Ministeriet udsendte Cirkulærer angaaende en Lov, som endnu ikke var vedtaget, og om hvis Vedtagelse der dog kunde være Tvivl. Noget saadant synes jeg er uheldigt for os alle sammen. Men selvfølgelig er det en Grund for den højtærede Minister til at fremskynde Lovforslagets Vedtagelse; vi skulde jo nødig alt for længe se paa, at man administrerer Loven, uagtet den endnu ikke er vedtaget. Jeg tror, det er en Praksis, som vi fra alle Sider maa tage Afstand fra. Jeg kunde ønske at høre, hvad den højtærede Indenrigsminister i sine glade Oppositionsdage vilde have sagt, hvis en anden Regering havde fulgt denne Fremgangsmaade. Under de Forhold vilde jeg ikke

gerne have mødt den højtærede Indenrigsminister rundt om paa Landets Talerstole. Jeg tror, han vilde have sagt: Sikken en Regering vi har, den finder sig i, at man administrerer Love, der endnu ikke er vedtaget, den finder sig i det ene og det andet, saadan en Regering kan vi ikke have. Nu er jeg ikke bange for at møde den højtærede Indenrigsminister i dette Spørgsmaal, for jeg ved, han vil være tavs som Graven.

Jeg maa derfor billige, at et æret Medlem af Folketinget tydeligt og klart har sagt, hvorfor det haster med dette Lovforslag. Grunden er i Virkeligheden den, at der er personlige Stridigheder inden for et meget stort Parti. Jeg er uenig med den højtærede Indenrigsminister, naar han misbilliger, at dette blev draget frem. Jeg synes, det ligefrem var nødvendigt, at det kom frem, da man ellers ikke blot her i Landet men alle Steder vilde være i Vilderede, naar man saa et tilsvarende Tilfælde. Nu maa vi tage Situationen, som den er, og jeg forstaaer meget vel den højtærede Indenrigsministers Stilling, naar han søger at faa Lovforslaget gennemført hurtigst muligt, for det kan ikke være morsomt for Ministeren at sidde oppe i Ministeriet og se, at hvad han mener om Lovforslaget, er for saa vidt temmelig ligegyldigt, for man administrerer allerede efter det.

Jeg skal derefter tillade mig at gaa ind paa enkelte Bestemmelser i Lovforslaget. Der er her det særlige Tilfælde, at Venstre egentlig er det eneste Parti, der staar fuldstændig frit i denne Sag. De Konservative og de Radikale er bundet og Socialdemokraterne selvfølgelig ogsaa. Et rigtigt og sandt Ord i denne Sag kan man altsaa kun høre fra Venstre. Derfor skal jeg omtale enkelte Paragraffer i Forslaget.

Jeg vil først fastslaa over for Ministeren, at jeg er enig med ham i, at det er godt, at der kommer en fast Ledelse af Københavns økonomiske Forhold. Men medens man ellers plejer at sige: Systemet er godt, det kommer bare an paa, om vi kan finde den rigtige Mand, maa man i dette Tilfælde nøjes med at sige: Systemet er nødvendigt for at faa en god Ordning. Vi haaber, at den Mand, der allerede er udnævnt, maa have en lykkelig Haand, og vi kan forsikre vedkommende, at det ønskes fra alle Sider.

Endvidere kan vi gaa med til, at Borgerrepræsentationens og Magistratens Myndighed adskilles, saa at Borgerrepræsentationen faar den besluttende Myndighed og Magistraten den udøvende.